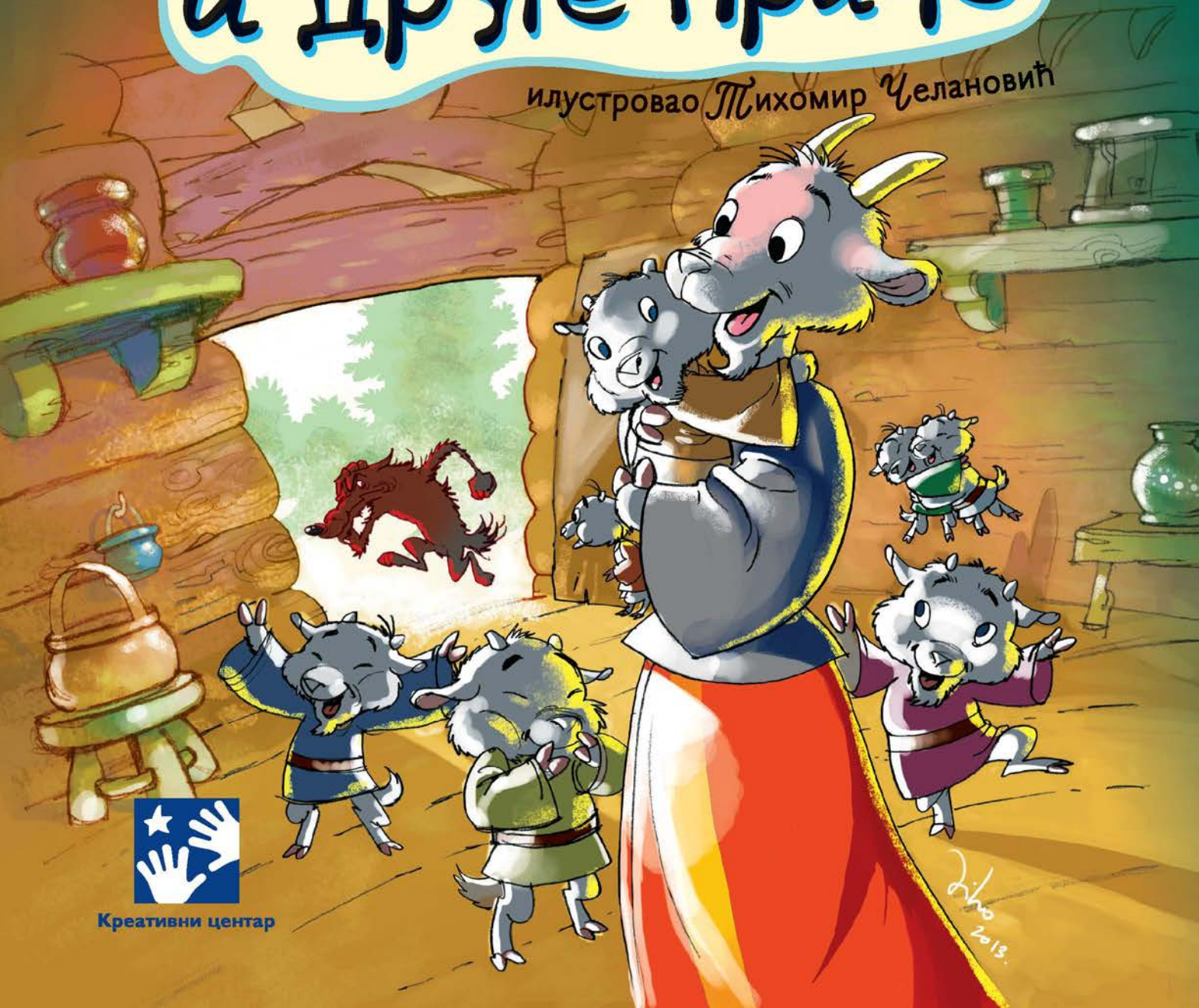

Симеон Маринковић
Владислав Марковић

Вук и седам јарића и друге приче

илустровао *Тихомир Челановић*

Креативни центар

Симеон Маринковић
Владислав Марковић

Вук и седам јарића и друге приче

илустровао Тихомир Челановић

Креативни центар

Садржај

5

Вук и седам јарића

14

Вук и лисица

20

Лисица и рода

26

Лав и миш

32

Лав и лисица

38

Пас и његова сенка

42

Цврчак и мрави

48

Голуб и пчела

52

Чавка и остале птице

Вук и седам јарића

Далеко од царског друма
велика се диже шума.
Усред шуме – топли дом:
у колиби коза живи
и јарића седам с њом.

Када пође у шумицу
за травицу и водицу,
јарићима поручује:
„Тихо, да вас вук не чује!
Врата добро затворите,
само мени отворите!“

Кад се враћа, ето славља,
коза им се песмом јавља:
„Ој јарићи, ој козлићи,
у шумици ја сам била
и хладне сам воде пила,
напасла се те травице,
сочног лишћа из шумице.
Ево мама носи вама
пуно виме слатког млека,
млеко тече као река
низ ножицу, у травицу.“

Јарићи би отворили
и слатко би млеко пили,
па се сити ушушкали
и уз мајку сви заспали.

Док кроз шуму вук пролази,
јаким шапом тихо гази,
док кроз шуму ветар дува,
све их мама брижно чува.

Вук у срцу беше добар,
ал' је био доста стар.
Реп му није више цео,
изгубио један део
кад се тукô или крао –
то још нико није знао.

У подне, кад козе нема,
стари вук се за лов спрема.
Крај колибе он застаде,
на јариће мисли младе.
Па док њихов мирис њуши,
сласт му је у гладној души.

Слушао је песму козе,
па крену из исте позе:
„Ој јарићи, ој козлићи,
у шумици ја сам била
и хладне сам воде пила,
напасла се те травице,
сочног лишћа из шумице.
Ево мама носи вама
пуно виме слатког млека,
млеко тече као река
низ ножицу, у травицу.“

Јарићи се досетили
и нису се преварили:
„Не превари, не превари,
нисмо глупи, вуче стари!
Глас ти много другачији,
дубљи је и храпавији.“

Једно јаре враголасто,
мазно али безобразно,
не хтеде да буде фино,
већ запева подсмешљиво:
„Вуче, вуче, разбојниче,
разбојниче и крадљивче,
украо си и свој реп,
сад си ружан, ниси леп.“

Вук се скљуси, реп савија,
иде даље, глад завија.

Дође право код ковача,
у кога је рука јача:
„Направи ми грло, Бранко,
кô у козе што је танко.
Шта је скупо – не познајем;
све што кошта – одмах дајем!“
За ковача ово важи,
направи му како тражи.

Другог дана, козе нема –
вук се опет за лов спрема.
Крај колибе козје стаде,
на јариће мисли младе.
Па док њихов мирис њуши,
сласт му је у гладној души.
Знао је већ песму козе,
па крену из њене позе:

„Ој јарићи, ој козлићи,
у шумици ја сам била
и хладне сам воде пила,
напасла се те травице,
сочног лишћа из шумице.
Ево мама носи вама
пуно виме слатког млека,
млеко тече као река
низ ножицу, у травицу.“

Шумске приче

Јунаци шумских прича пролазе кроз многе узбудљиве догађаје. Некад су то шаљиве, а некад озбиљне пуστοловине. У њима увек побеђују љубав и добро, а читаоцима се открива груменчић тајне о срећи.

www.kreativnicentar.rs